

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Benedictus Redivivus Hoc est: Benedictinij Ordinis
Vetustißimi Amplißimique, Nostra, ac supera ætate
Jmmarcescibilis Vigor, ac Viror**

Bucelin, Gabriel

[Veldkirch], Anno Christi. M.DC.LXXIX.

Iesu Christi Annus. M.DC.XXI. Sancti Patris Benedicti. M.C.XLI.

urn:nbn:de:hbz:466:1-38498

& abitur urgere, perurgere: donec mutuo colloquuti, causam adventus, abiturque Abbati non celandum esse concluderent, rem totam aperirent, falso delatos esse, quæque nunc vidissent, ultro fassi, preces Abbatis & Religiosorum enixe efflagitarent, veriti inter sacra, & quamdiu Casini essent, ne ultricem Divi BENEDICTI manum experirentur. Ita re infecta ad Pontificem redierunt, hoc insigniter sibi de Casinatum suorum asserto divinitus honore, gratulante. *Ex R. P. Mauro Marchese, Panorm, &c.*

Extinguitur hoc ipso anno magnum Ordinis nostri in ipsis Indijs Sydis, Reverendissimus & Illustrissimus Joannes de Valle, ex Monacho Archidiaconi S. P. Benedicti, in Urbe Vallisoleana, Guadalaxarensis in India meritis Episcopus; qui remotissimis illis gentibus, insigni vitæ exemplo & propagandæ Fidei Zelo, plurimum profuit, hoc ipso anno ad laborum solidam mercedem evocatus. *Ex Mssis monimentis Monasterij S. Turibij, inde communicatis.*

IESU CHRISTI ANNUS. M.DC.XXI.

Sancti Patris Benedicti. M.C.XLI.

Malleus, imo fulmen Hæreticorum, Vir Verbo potens & opere, alter pro Concione Chrysostomus, imo Paulus, Reverendissimus & Illustrissimus Gabriel à S. MARIA dictus, verò MARI angelus noster hoc ipso anno, ob admirabilia animi & corporis talenta, & ingentia merita, post obitum serenissimi Ludovici Lotharingæ & Guisæ Ducis Remensis Archiepiscopi & Sacræ Rom. Ecclesiæ Cardinalis, jussu Regis Christianissimi, magno Romana Ecclesiæ, omniumque toto Regno Galliæ Catholicorum plausu Archiepiscopus Remensis, & Par Franciæ designatus, nec multo post, solemnissimè consecratus est. Hic Anglus patria, prima tamen Generis origine Gallus, ante Professionem Monasticam Guilielmus à Gifford appellatus fuit. Benedictinæ Religionis habitum assumpsit, in Monasterio S. Malonis, in ejusdem nominis civitate sito, inde Remos missus in Universitate Remensi, litterarum studijs operam navavit, in quibus tantopere profecit, ut admirandus omnibus haberetur, & sa-

crsanctæ Theologiæ Doctor creatus, communi demum omnium consensu, celeberrimæ Universitatis Rectoratum meruit, summaque cum gloria administravit. Præditus præter incomparabilem eruditionem, plus quam Tulliana facundia ita, ut pro concione dicens, miraculo haberetur. Accessit eruditioni atque eloquentiæ, integerrimi animi & vitæ spectatissima fama, gratia vultus, compositio corporis, elegantia morum & quod super omnia est, propagandi honoris Divini, Hæresum evertendarum, populi ad Virtutum studia concitandi zelus & fervor incredibilis, eâ tamen gratia, ut sua verborum non minus modestia quam elegantia Auditores mirificè caperet, & captos quasi fascinosos retineret, ita ut quasi infinitos Numini & Ecclesiæ lucraretur. Archidiaconi postea factus Episcopus Suffraganeus Archiepiscopi Cardinalis, nec non Vicarius Generalis, indefessus atque insuperabilis laboribus, talis omnino ac tantus, cui non frustra Archangeli impositum nomen esset, ad munus Angelorum & Archangelorum quam simillimum à Numine destinatus. Explevit ita partes omnes Archiepiscopi, honorem minime exarbitum ita gerens, ut honos honoris haberetur; summis æquè atque imis ita satisfaciens, ut magni etiam Principes, toti se ejus arbitrio permitterent, cum interim tanquam verus omnium pater, nec pauperrimum aspernaretur, omnibus omnia fieret, singulare prorsus Galliæ, Ordinis nostri, atque sæculi hujus ornamentum. *Ex communis PP. nostr. à Gall. & Burg. Cl. Rob.*

Transmittit denuo Christianissimum Galliarum Regnum speciosissimum fragrantissimumque Hortus Elysijs Cœli Empyreï hoc anno lilium, liliæ suo pridie Iduum Martij exemplum, cœlis infertum, Reverendum & Venerabilem P. F. Carolum à S. Bernardo cognominatum, sanctissimæ Fulienensis Congregationis nostræ Monachum. Fuit hic Nobilis genere, natione Gallus sive Burgundus, Vir in sæculo potens, spectatus & valde Religiosus, Fundator meritissimus Monasterij Fontanensis, quod ipse in solo castri paterni prope Divionem construxerat, ac dein captus admirabili san-

Precibus Patrum & commendant.

Joan. de Valle Guadalaxarensis Episcopus.

Gabriel à S. Maria Archiepiscopus Remensis.

Anglus patria Mon. S. Malonis.

Hæreticorum Maleus.

Verè dignus Archiepiscopus.

Ven. Carolus à S. Bernardo.

Fundator Monast. Fontanensis.

sanctitatis fama ac splendore Fulienfium noſtrorum, & cucullum amplexus, in eo ita ſe habuit, ut nulli ſecundus in ſacra Regulae obſervatione, & mirabili illo vitæ rigore eſſe voluerit; Vir Angelicæ puritatis, in corporis infirmitatibus, quibus ob delicatiſſimam corporis naturam obnoxius erat, patientiſſimus, qui conſummatuſ in brevi explevit tempora multa, vitamque adeo innocentem vixit, ut poſt auditam ejus totius Vitæ confeſſionem, nullum omnino peccatum mortale apparuerit. Deceſſit in Monafterio Fulienſium Pariſienſi. Poſt cujuſ obitum non defuerunt ſigna miraculoſa, quibus ſanctitatem ejus, hiſ perdiſſimis temporibus DEUS declaravit & commendavit. *Ex Carolo de S. MARIA Phil. Malabayla. &c.*

Sed & alterum haud minus Nobile Galliarum liliuſ Reguſ Regis dignuſ manibus Regno eripitur, & hoc 4. Iduum Januarij anni hujus: Reverendiſſimus & Illuſtriſſimus Guillelmus Fouquet de la Varenne, ex Abbate Athenatenſi, Andegavenſis Epiſcopuſ. Hic, quiſ quantuſque fuerit ſequens indicabit Epitaphium:

Quis tumuluſ? Varani: que circum Agmina? Leges.

Que mulier? Pietas dilaniata caput.

Qui mores? Probitas, mentem occupavere Sacella,

Que tam inimica bonis Numina? Parca fuit.

Heu! Leges, pietas, probitas, lugete ſacella; Varanus veſtro eſt mortuus exitio.

MEMORIÆ SACRUM.

Guillelmo Fouqueto Varano Epiſcopo Andegavenſi, ſanctiſſimis moribus, & pietatiſ zelo ſupra hominem ſagrantiſſimo, ſolam in ſua Diœceſi ſacram diſciplinam inſtaurandi avidiſſimo, improbo labore & Vigilijs exinanito corpore, in deſinentibus ad DEUM precibus, Clericis ſuis exemplo præire contendenti, vim à natura ſreriori acceptam, quam laſe patuit, officij ſui Regula perpetua & inexorabili conſtantiâ acerrime roboranti, contemptu ſeculi ad futuram gloriam ſententia ineluctabili anhelanti, privatis caritatibus nunquam delimita. Maturinus Simonius, turbato mortalitatis Ordine diſcipulo Preceptor hunc tituluſ & tumuluſ mereus poſuit. Vixit annos 35. meſes 11. dieſ 15. Obijt Andegavi. 4. Id. Jan. 1621.

Rurſum ex caſtris & lectiſſima Herouſtrorum noſtrorum Fulienſium Legionis ac militantiſ Eccleſiæ arena ac area, ad Triumphantis plauſuſ transfertur, generoſiſſimuſ Chriſti Athleta P.F. Johannes Jacobuſ à S. Scholaſtica, Galluſ; qui pro ipſa Generoſitate ſua ſanctiſſimo Congregationiſ tam rigida Inſtitutoriſ acceptiſſimuſ & chariſſimuſ extitit; ipſimet Barrerio admirabiliſ viſuſ, cum quindecim annorum delicatiſſimuſ juveniſ, tanta alacritate, nudis pedibus abſque ſocculis, aperto ſemper capite ſine ullo caputio ſive, alio integumento, purâ aquâ, pane ſurfureo, herbis ſine oleo ac butyro, ſed & abſque ſaliſ, nedum alio, condimento, ex more Reformationiſ promptiſſimè contentaretur, nulluſque penituſ rigorem declinaret ſeu refugeret, ſed & imberbiſ etiamnum, memorabiliſ cum fructuſ, ſummaque cum fidelium ædificatione, per vicinaiſ Civitateſ Verbuſ DEI prædicaret; tanta, apud omneſ auctoritate, ut magni etiam proceres in juveneſ magnalia DEI admiranteſ, diſmiſſa concione occurrerent, ejuſque exèmplo non minus potentiaſ quàm verbo, & manuſ, & veſteſ quam devotiſſimè adofcularetur. Cum autem Burdigale moraretur Eminentiſſimuſ & Religiouſſimuſ Cardinaliſ Franciſcuſ de Sourdiſ, Burdigalenſiſ Archiepiſcopuſ, Conſilij ſui Eccleſiaſticaſ cum Præſidem elegit; ubi Congregationem S. Urfulæ magna, cum utilitate præſtantiſſimæ urbiſ inſtituit, inque ea conſtitutiſ, præcepta & Regulaſ ſanctiſſimaſ præſcripſit. Nulliſ laboriſ pepercit in lucrandiſ peccatoribuſ, in hoc ipſo magniſ à Numine gratiſ donatuſ. Tandem multuſ corporiſ macerationibuſ conſectuſ, dum prælo opuſculuſ à ſe compoſituſ, Peregriniſ agonizantiſ titulo inſignituſ, committeret, diem ultimuſ ſanctiſſimè clauſit, nona Novembris anni 1621. Philippuſ Malabayla, Caroluſ à S. MARIA.

Nec prætermittenda hoc ipſo anno, Orthodoxoruſ noſtriſ Ordiniſ in Armenia Aſceraruſ lauſ eſt, ipſiſ quoque Armeniſ infidelibuſ, eoſdem quaſi cæleſteſ geniſ venerantibuſ, & in omniſ neceſſitate ad eoſdem recurrentibuſ, apud quos nomen Admirabiliſ Patriarchæ noſtri BENEDICTI eſt ſanctiſſi-

Guillelmus
Fouquet
Abbas
Athenaten-
ſis.

Epitaphi-
um ejuſ-
dem.

Epiſcopuſ
Andegava-
nenſiſ.

F. Joan.
Jacobuſ à
S. Schola-
ſtica.

Conſonantiſ-
ſimè miriſ-
cuſ.

Multuſ
Chriſto li-
cratur.

Noſtriſ in
Armenia
florent.

atissimum, ita ut Monachos ejusdem (quorum multa millia usque hodie in utraque numerantur Armenia) non aliter appellent, quam *Malkos*, vel *Rooban Abbuna Abba Bruck Amlak*, hoc est: Monachos vel Fratres Patris nostri Abbatis Benedicti Angeli, utpote quem non tam hominis quam Angeli nomine censeant cognominandum. celebrabatur autem hoc ipso tempore apud eosdem prope Capam. Majoris Armeniæ Urbem, sanctæ memoriæ Paulus Abbas Monasterij S. Thadæi, ob insignem vitæ sanctimoniam & creberrima miracula, quæ quotidie exhibebat in confirmationem fidei; ita ut frequentissimi & venerabundi ad ipsum infideles confluerent, ab eodem benedictionem peterent & à varijs infirmitatibus curarentur. *Ex communicatis R. P. Mauri Marchesij Constant. Cayet. &c.*

Incredibile penè, quanto virorum Religiosissimorum & Doctissimorum numero efflorescat hoc ipso tempore Congregatio nostrorum Vallisoletana & Montserratensis in Hispania, ex quibus vel maximè celebres habentur Alphonsus de Corral Abbas S. P. BENEDICTI Vallisoletanus, sanctitatis non minus fama, quàm eruditionis celeberrimus, idem à maximis meritis commendandus, F. Joannes de Gentierez. F. Didacus de Vannega. F. Gaspar Vaca. F. Franciscus de Corduba, pluresque alij, omnes litteris, sive genere, & integritatis miræ laudibus summè conspicui. *De quibus consul. Jepselius.*

Ex sacra Familia nostra Cisterciensi, non minora se produnt luminaria, è quibus Alvarus ex Monacho Bervevelæ Episcopus prium. Bofensis in Sardinia designatus, mox Solsonensis in Catalonia creatus, magnis & ipse meritis se commendavit, pluraque egregij ingenij monumenta edidit. *Ex citatis supra Henrig. Manriq. &c.*

IESU CHRISTI ANNUS. M.DC.XXII
Sancti Patris Benedicti. M. C. XLII.

ITERUM insignes duas gemmas ad coronam aternitatis transmittit Corona Gallia hæc etiam ultimâ etate nostrâ & turbulentissimâ in sæculorum fine tempestate, ejusmodi clinodiorum feracissima: Beata nimirum memoriæ

Mariam Roussellet à S. Bernardo cognominatam sanctissimæ Calvariensis Congregationis Monialem lectissimâ, in Passionis Dominicæ, & Compassionis Maternæ consideratione, felicissimam & profundissimam, sed & praxi ipsa generosissimè exercitatum: Quæ Paralyti correpta, quanto graviorebus perurgebatur doloribus, tanto vehementioribus motibus in DEUM tota mentis affectione assurgebat; & licet corpore prostrata, altum nihilominus animo evolans, tota cœlestis patriæ ardens desiderio: cum jam felicem resolutionis horam adesse animadverteret, Hymnum *Te DEUM Laudamus, &c.* insperato jubilantis animi impulsu hilaris occinens, vivere desijt: Cui ad Jubilum aternitatis evolanti, & ipsa non tam corporis languore ægra, quam nimio sponsi desiderio comitem paulo post se adjunxit Venerabilis Mater Catharina de Binier, à Sanctissimo Sacramento cognominata, ejusdem Cœnobij professa: *Virgo corpore & Spiritu sancta*, uti Scriptor Antonietta Aurelianensis habet, inter prima & præcipua Congregationis ejusdem fulcra habita. *Amand. Tribou. &c.*

Miraculum nostræ ætatis sanctissimæ memoriæ Margarita de Arbous Abbatisa Vallis Gratia, nunc vel maximè sanctitatis splendoribus Galliam illustrat; omnesque qui in ejus noticiam venire poterant summa afficit admiratione. Eos inter Maphæus sacra Rom. Ecclesiæ Cardinalis Barberinus, postea Urbanus VIII. Pontifex Maximus, ad eam, tantopere passim deprædicatam, sæpius invisens: mirari se satis non posse, puellæ præstantissimum ingenium, utpote, quam nihil lateret, & à quâ, quidquid quæreretur, nihil esset, ad quod non promptissimè & apprimè ex tempore responderet. Et quid mirum, cum illi ipsa arcana cordis, luce Divina reserata, manifestissimè paterent, multaque & absentia, prodigiosissimè vidisse, futura prævidisse compertissimum habeatur. De miraculorū gloria, modo nihil, quam longè superavit in tanta omnium de ipsa æstimatione, ipsius de semetipsa fastidium & contemptus, ut omnino persuasissimum haberet, vilissimam se esse omnium creaturarum, & doleret medullitus ab aliquo mortaliū se æsti-

Maria Roussellet à S. Bernardo.

Catharina de Binier.

B. Margarita d' Arbous Urbana VIII admiranda.

S. P. N. Benedictus Angelus cognominatur.

B. Paulus Abbas Ord. nostri.

Quotidianam ejusdem miracula.

Montserratensis gloria.

Alvarus Episc. Solsonensis.